

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Opravljevcu odgovor.

Marsikak prepir in prepirček razsajal je že mej nami, imeli smo že ostre literarne boje in politične praske, nikdar pa še nismo opazovali toliko strasti, toliko brezovirnosti, kakor baš dandanes. Odkar je iz vladnih poveljev in plenik prikazal se najnovejši dnevnik na svetlo, ni ga menda bilo še dne, da bi se pod praporom spravljivosti ne napadal in grdil ta ali oni zasluženi narodnjak, ta ali oni domač zavod. Danes zaganja se z bersersko besnostjo v takozvane radikalce, jutri pride naš „Sokol“ pod nož, drugi dan zopet vzame dra. Zarnika v delo, ali katerega koli somišljenika, naposled pa izlije ves svoj nakupičeni žolč nad „Narodno Tiskarno“ in nad časopisi, ki se tiskajo v njej, ter seje izpod varne zašтите laži in obrekovanja mej svet, da bi jednaci duševnih izrodov v nam najbolj sovražnih židovskih listih zaman iskali.

Prezirali smo marsikak napad, marsikako neosnovano trditve in lokavo laž, a kar je naš časnikarski Benjamin v svoji 140. (sobotnej) številki našušmaril o „Narodnej Tiskarni“, je že toli debelo in nesramno, da ne moremo in ne smemo molčati, marveč, da moramo spregovoriti „pro domo“ in brezvestnega pisarja zavrniti, kakor se mu spodobi, ter dokazati, da je njegov dotični spis gola laž in obrekovanje.

Oficijozni pisar vzel si je za predmet svojega žolčnega napada gospodarstvo pri „Narodnej Tiskarni“, katerej je po njegovej trditvi dr. Zarnik „načelnik uže nekoliko let“. A že to je, blaga oficijozna duša, debela laž, kajti do 9. januarja 1873 bil je temu zavodu predsednik pokojni dr. Razlag, od 24. avgusta 1874 do 18. aprila 1880 pa dr. Ahačič in dr. Zarnik bil je še le v seji upravnega odbora dne 27. avgusta 1882 predsednikom izvoljen. Kje je torej tistih „uže nekoliko let“?

Ko je dr. Ahačič prevzel vodstvo tiskarne bilo je 22.000 gld. dolga in le njegovej izrednej energiji in gmotnej požrtovalnosti gre hvala, da se je „Narodna tiskarna“ ohranila, da je napredovala in prišla na sedanjo solidno podlago.

Ker je torej dr. Zarnik še le v zadnji čas bil izbran v vodstvo (podpredsednik je bil od 18. apr. 1880 do 27. avgusta 1882) je le zloba in perfidija morala pisarju voditi pero, da mu podtika vse, kar

se je v prejšnjih letih dogodilo in da njemu hoče v tej zadevi nalagati odgovornost.

Kar se je godilo v prejšnjih letih, zato naj si najnovejšega dnevnika pisar nikar ne beli svoje genijalno-lažnjive lobanje, kajti v občem zboru dne 17. junija 1877 so delničarji sami, torej gotovo jedino kompetentni faktor sklenili, da se pri delnicah odpiše 40% in sicer z motivacijo upravnega odbornika dra. D.: „Ker se je sploh tiskarna predrago kupila, ker so se napake napravile v administraciji v začetku; tisti gospodje pa, ki so bili takrat administratorji, so že zdavnej iz upravnega odbora izstopili, zguba datira še iz prvih let, h kateri izgubi je mnogo tudi neizkušnost doprinesla“. Mislmo, da imajo vsaj delničarji sami pravico, sklopiti pri občem zboru o svojem imetku, ne da bi poprej morali prositi dovoljenja pri vsemogočnih in vsevedočih gospodih v kolodvorskih ulicah.

Le vsled sklepa občnega zbora skrčila se je vrednost delnic na 24.480 gld., in če oficijozus trdi, da je tudi ta svota optimistična, kaže s tem le svojo naivnost. Kako more pač pri delnicah govoriti o kursu, saj neso nikak borsni papir. Kurs „Narodne Tiskarne“ delnic pa mora vendar biti izredno dober, kajti ni še leto preteklo, ko smo čitali v „Ljubaherici“ in v Dunajskih listih inserate, da se baš te delnice kupujejo po visokej ceni. Javna tajnost bila je takrat, kdo želi v pest dobiti „Narodno Tiskarno“, a grozdje bilo vam je prekislo. Kakor so se na Dunaji pokupili vsi uplivnejši listi, isto tako nameravalo se je pri nas, ugonobiti nezavisna glasila, v prvej vrsti naš list. A ko so gospodje prevideli, da so naše delnice tako dobre, da jih niti za dober denar ni dobiti, osnovali so si najnovejši dnevnik, kateri sedaj v svetel jezi, da se mu lisičja nakana ni posrečila, opravlja in sumniči poprej toli presrečno zaželeno „Narodno Tiskarno“.

Sklepanje dopisnikovo, da se po tem, kako ceno postavi ta ali ona banka v svoji bilanci delnicam družih zavodov, tudi ravna premoženje dotičnega društva, zdelo bi se presmešno celo učencem prvega realkeinega razreda v Ljubljani, za c. k. profesorja pa je to kar naravnost „testimonium paupertatis“.

Res je, da je „Slavija“ naše delnice stavila po 25 gld. v račun, a mislimo, da jej je slobodno, staviti jih v račun tudi po 5 kr., to za vrednost ni nikako merilo in to tem manj, ker je baš „Slavija“ še nedavno 4 delnice „Narodne Tiskarne“ nazaj prodala, a nobene ceneje, kakor po 60 gld., kar pričajo naše in banke „Slavije“ knjige.

Kar se tiče dividende, pričela se je izplačevati 1. 1880 in sicer po 3 gld. na delnico, 1. 1881, 1882 in 1883 plačevalo se je po 4 gld., letos pa zopet 3 gld. Izplačuje se pa vsako leto iz blagajničnih preostankov, tekom leta naloženih pri pomočnem obrtnem društvu. Torej je vse oficijozusovo krotenje le pesek v oči in gmotno stanje „Narodne Tiskarne“ je toli grozno, da je koncem leta 1883 imela 1527 gold. 70 kr. rezervnega fonda, naloženega pri obrtnem pomočnem društvu na posebno knjižico.

Kar oficijozus piše o „Škratu“ in o pogoltnem akcijskem kapitalu je vse **laž in podlo obrekovanje** in čudimo se, da se take stvari tiskajo v oficijoznem listu in širijo mej svet.

Dokazali smo, da so vse podstave oficijoznemu sestavku popolnem zlagane, dokazovali bi lahko še na dalje, da je vsaka točka lažnjiva in sleparska, a tega ne treba, kajti na razpolaganje nam je drugo sredstvo.

„Narodna Tiskarna“ kot delniško društvo stoji pod nadzorstvom vlade. Slednja pa se, tako se je vsaj zadnjič na vsa usta trobilo, popolnem strinja z vsem, kar je v najnovejšem dnevniku. Logičen sklep: Vlada je z omenjenim napadom na „Narodno Tiskarno“ sama sebi izrekla javno grajo. Kajti, da bi bilo res tako, kakor piše naš Benjamin, zakaj ni vlada bolj nadzorovala, zakaj je mirno gledala, da je delniška glavica se tako znižala, da zdaj reprezentuje samo še 10.200 gold., zakaj ni vlada odredila likvidacije?

Ker je vlada vse to v nemar pustila in bi mi morali milovati, ko bi koga zaradi tega glava bolela ali celo vest pekla, prosimo dotično gospodo, da se posluži svoje nadzorovalne pravice, mi je pričakujemo z mirno vestjo. Prepričali se bodo potem ti gospodje, da njih težaki res nima družega orožja nego **laž in obrekovanje** in da je za pisarje takega kalibra najboljša kritika Greuterjeva znana beseda: P...!

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levčnik.)

XII.

(Dalje.)

Iz teh planinskih kotov se les jedino le po vodi spravlja naprej. Po letu se drevesa posekajo in v blode ali plohe razrežejo, v jeseni ali pa drugo spomlad, kadar voda zadosti naraste, pridejo „plavci“. Večinoma revni ljudje pomečejo les v vodo in ga plavijo po Savinji do Ljubnega, včasih pa tudi še dalje. Plav je tukaj silno težavna in nevarna; marsikateri spodrkne na mokrem in zategadelj gladkem lesu, da pade med blode, ki ga zmečkajo; mnorega podbije plavajoči hlod, de pade in, pod blode potisnen — utone. Zato je pa tudi ves pot od Ljubnega do Logarjeve doline pravi križev pot trpljenja teh revežev. Skoro na vsakem drevesu ob potu nanznanja ti primitivna slika na deski, da je tukaj „žalostno smrt storiv N. N.“, in ti priporočila, moliti

par očenašev za njegovo dušo. Ti spomini so sami na sebi vzbujajo v človeku omilovanje ponesrečenih, kajti vsak je na krvavej deski s tako mlako krvi obdan, da je videti, kakor bi bila ista še celo reko s hlodi vred za nekaj metrov v daljavo porudečila. Slavno znana slikarska šola v Lučah oskrbuje vso gornjosavinjsko dolino in deloma tudi južno Koroško z jednaciimi krvavimi znamenji.

Kmalu zapustimo smrekove gozde zadi, prestopimo mej travnike in njive in pridemo do najvišjega stalnega človeškega bivališča v Logarjevej dolini, na dvor Plešnikove kmetije. Ravno od tukaj je mogoče, gledati velikansko gorovje v bližini. Videti je, kakor da je tukaj dolina parket veličastnej dvorani, koje stene so skalna brda gorá in koje strop je sinji nebeški obok. Nikjer v tej dolini človeka pogled na okolu tako ne presune, kakor ravno tukaj. Okolu in okolu v bližini skromno obraščeni gorski travniki, višje nad njimi pašniki in temno-zeleni gozdi, nad temi pa se ne vidi družega, kakor sive skalne stene!

Pri Plešniku bilo je nekaj tujcev, vračajočih se od vodopada, mej njimi celo rudečebradat suh Anglež s svojo še bolj suho spramljevalko, najbrž njegovo

ženo. Ta dva človeka sta imela tudi svojega slugo, dolgočasnega obraza in leno okornega obnašanja sabo in vsa ta čudna trojica ni besedice pregovorila z drugimi, ampak bila je čisto sama za se. Gospod je pregosto prav zehal in z zaničevalnimi pogledi meril nas druge, gospa pa je z naočnikom na nosu opazovala idilično družbo svinj in kureline na dvorišči.

Pri Plešniku je tudi za to dobro skrbjeno, da se lačni nasitijo in žejni napoje; gospodinja je vrlo dobra kuharica in nam je s pijačo in pečenimi piščanci prav izvrstno postregla. Samo z meglenimi Angleži imela je žena svojo težavo. Razumeli sicer nismo, pa videli smo, da je gospod svojemu slugi dal nekako povelje; in ta jo mahne v kubinjo in začne ondu kmetici angleški nekaj praviti. Žena pa ga debelo gleda, ker je o angleščini ravno toliko umela, kakor o kitajščini. Ves v zadregi, ker jej svojih želj ni mogel dopovedati, se vrne sluga k svojemu gospodu in mu začne nekaj pripovedovati, menda slabe uspehe prijetega naročila. No, dolgočasni gospod pa je moral biti vendar nekoliko vroče krvi, kajti založil je nesrečnemu slugi tako gorko zaušnico, da je siromak skoro kolo potočil po ledini, in je po tem

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. avgusta.

Danes volijo kmetske občine v deželni zbor na Štírskem. Nadejamo se, da bodo Slovenci obdržali vseh osem mandatov na Spodnjem Štírskem. Volitve volilnih mož so tam za nas dobro izpale, a nemškutarji skušajo sedaj z denarjem podkupiti volilne može. Posebno hudo delujejo v Mariborskem okraju. Po svojih glasilih se že bahajo, da so tu zmage gotovi. Nemška konservativna stranka pa upa pridobiti v kmetskih občinah tudi več sedežev. Postavila je trinajst kandidatov, mej njimi Alojzija in Alfreda Lichtensteina.

To leto bosti delegaciji zborovali v Pešti. Že pred dvema letoma se je ogerska akademija znanosti le nerada dala pregovoriti, da je prepustila svoje prostore avstrijske delegaciji. Sedaj je pa akademija odločno odgovorila, da svojih prostorov več delegaciji ne more dati v porabo. Zaradi tega iščejo pripravnih prostorov za zborovanje. Peštanski listi svetujejo avstrijski vladi, da sežida v Pešti za avstrijsko delegacijo posebno hišo. S tem se ve da bi bilo radikalno pomagano, a za letos bode pa vendar treba dobiti kakih drugih prostorov.

Hrvatski ban vrnil se je s svojega potovanja v Pokrajini. Njega potovanje je imelo največ namen agitovati za vladno stranko pri prihodnjih volitvah. Ban je bil baje povsod jako slovesno vsprejet, ako je res, kar o tem pišejo oficijozni. Volitve bodo pokazale, koliko se je posrečilo banu omajati upliv opozicije.

Vnanje države.

Sedaj se zopet govori o snidenji nemškega cesarja in ruskega carja, pa tudi o snidenji avstrijskega cesarja s carjem. Poslednje snidenje se misli, da bode v Varšavi, o prvem se pa še nič natančnejšega ne poroča. Sploh se sedaj mnogo ugiba in piše o intimnem prijateljstvu teh treh držav.

Grof Kalnoky je že ostavil Varzin, pa še vedno se časopisi bavijo s tem, kaj se je dogovarjal z nemškim kancelarjem. Nekateri listi hočejo vedeti, da sta se posvetovala, kako bi se mej evropske države razdelili troški za zboljšani mejnarodni sanitetni svet. Egiptu se to breme pač ne more naložiti, ker že tako vzdihuje pod težo davkov. Tudi bi ta naprava le tedaj prav mejnarodna in nezavisna od Anglije postala, ko bi jo vzdržavale vse evropske vlade.

V Petrograd je prišel perzijski poslanec Miza Agha Khan, in govori se, da ima posebno misijo, ki se tiče urejenja rusko-perzijske meje. O tem regulovanju se že dolgo govori, in misli se, da bode Rusija z njim pridobila nekaj zemlje, o kateri se za dobro ne ve, je li ruska ali perzijska.

V soboto je francoskemu senatu varuh velikega državnega pečata Martin-Feuillée predložil načrt novega volilnega zakona za senat. Mi smo že jedenkrat omenili ta načrt, pa minister ga je še bolj na drobno izdelal. Po tem 75 senatorjev volita zbornica in senat na devet let, pri čemer bosta posebej glasovala, a vendar sestavljala le jedno samo volilno skupino. 225 senatorjev volilo se bode po volilcih, ki bodo sestavljeni iz odposlancev generalnih, okrajnih svetov in volilnih mož posamičnih občin. Koliko volilnih mož voli vsaka občina, smo že povedali. Ti senatorji se tudi volijo na devet let, tako da jih vsaka tri leta izstopi jedna tretjina. Važna je pa nova določba tega načrta, da se člani rodovin, ki so vladale v Franciji, ne smejo voliti v senat. — Zbornica je v soboto zaključila svoje zasedanje. — Kitajska vlada še neki ni napovedala vojne Francozom, kakor se je že poročalo, a se je samo pritožila pri vladah, da Francija ni hotela vsprejeti posredovanja severnoameriških Zjedinjenih držav. — Novi anamski

ne ravno plemenitem činu treščil v kuhinjo, popadel meni nič tebi nič krožnik z ravno drugim pripravljenimi piščanci in jih zanesel na trato, kjer sta se z gospo sela k južini. Sluga pa po gospodarjevem vzgledu poučen, donašal jima je, kar je bilo potrebno, s kuhinje na ravno isti način, kakor njegov gospodar piščance.

Vsi tisti, na katere smo pri Plešniku zadel, odšli so naprej in ko se mi dovolj okrepčamo, se brzo odpravimo dalje, kajti noč je že bila blizu in mi smo bili namenjeni, prenočevati v Solčavi.

V suhem vremenu je struga Savinje suha, ker voda se kmalu pod vodopadom zgubi v zemljo, kakor je že predi omenjeno. Kadar pa nastopi deževje, ali kadar se v spomladi po gorah sneg tajati začne, vró po vseh brdih potoki v dolino in tedaj se struga tako napolni, da se lahko tudi les plavi po njej.

Od Plešnika naprej pelje pot večinoma mej travniki in pašniki do Logarja, kjer smo se čudili velikej in skoro po mestnem okusu zidanej hiši, kakoršno si pa tudi le Logar postaviti zamore. Mož je namreč jako premožen; vsaj se, ko je pri „nesrečnej banki“ tudi on nekaj tisočakov izgubil, skoro prav nič ni zmenil za to.

kralj je bil predvčeraj slovesno kronan v navzočnosti francoskih funkcionarjev. — Na Madagaskaru tudi baje stoje razmere za Francoze precej dobro. Poročila o tamošnjih francoskih nevspehih se ne potrjujejo.

Vsi nemški časopisi jeze se na Anglijo, zlasti pa vladni organi. „Nord. Allg. Zeit.“ prinesla je nek posebno oster članek, ki proučuje mnogo hrupa, kajti misli se, da je njegov duševni oče knez Bismarck sam. V tem članku se osobito pritožuje, da Anglija zavira vsa nemška prekmorska podjetja. Sicer so pa sedaj Nemci našli nov povod pritoževati se proti Angliji. 1. sept. stopi namreč v veljavo nov angleški poštni zakon, ki predpisuje, da vsi parniki ki pošto vozijo v Novi-Jork, morajo o stajati v Queenstownu. S tem so parniki Severnonemškega Lloydja skoro popolnoma izključeni od angleških poštah zvez. Direkcija tega društva je zaradi tega obrnila se na angleškega generalnega poštnega načelnika, da bi nje parnike vsaj jeden dan v tednu oprostil te določbe. Ako se bode zavrgla ta prošnja, veljalo bode to za zlovoljnost Anglije proti Nemčiji. Sedaj se pa v obče misli, da bode ta prošnja odbita.

Na Angleškem so se začeli po raznih shodih govoriti članov parlamenta, kakor vsako leto ob počitnicah. Letos bodo imeli poslanci dovolj grada za svoje govore. Gladstone je v cvetlični razstavi svojih Sawardiških najemnikov govoril o volilni reformi. V liberalnem društvu v Portsmouthu imel je civilni lord admiralete, Sir Thomas Brassey, dolg govor o angleškem državnem pomorstvu. Angleške oklopnice predstavljajo 329 520 ton, francoske 201.789 ton, ruske 83 621, nemške 74 007, avstrijske 63.110 in laške 59 905 ton, kakor je on trdil. Število angleških ladij neoklopnih dvakrat presega število francoskih, angleško trgovsko brodogojstvo je desetkrat številnejše od francoskega.

Sudanska ekspedicija kmalu odide v Chartum. Njen namen je samo oteti Gordona. Mahdija ne bode napadala, ako jo njega ljudje ne bodo ovirali.

V Meksiki je bilo več veljavnih oseb mej njimi generala Ramirez in Mejija ustreljenih, ker so snovali neko zaroto proti vladi.

Dopisi.

Z Notranjskega, 17. avgusta [Izv. dopis.]

(K „Izjavi.“) Znana notranjska „Izjava“ zoper članek „Slovanov“ ni piškavega oreha vredna za stranko, ki se pa dela, kakor bi se neskončno mogla mastiti s sumnjivim jedrom „Izjave.“ Pisatelj teh vrstic pozna osobno veliko mož, ki so se pridružili recenemu „komplimentu“, in zato tudi more trditi, da velika večina njih ni čitala „Slovanovega“ članka, proti kateremu je protestovala, in, če bi ga bila čitala, ne bi ga razumela, ker se vse s politiko, ali celo z najnovejšim kranjskim politikovanjem kratko malo ne peča. Možje, ki jih imam tu v mislih, so pošteni trgovci, gostilničarji i. t. d., tudi umejo še dosti dobro ločiti Slovena od nemškutarja, ali dalje ne sega njih skrb in briga, najmenj bi pa mogli opravičiti podpisa svojega tisti namen, ki se jim sedaj podtika v slovenski „Abendpost“, namreč, da so s podpisi svojimi hoteli demonstrirati proti takojimenovani radikalni stranki. Politične demonstracije taci mož vzbudijo k večjemu smešljanju, in le milovati moramo tiste kroge, ki se z nimbusom taci demonstracij obdajati morajo, ki se s tem pustolovstvom propada svojega rešiti hočejo!

Vsak naj si poišče svojih zancev na tej „Izjavi“, kakor sem storil jaz, in uverjen sem, da jih bode ostalo komaj petindvajset, o katerih se reči

Čim nižje od Logarja, tem bolj se prijazne in duhteče trate zgubljajo, mi vstopimo v ozek, temen jarek, ki se še le nekoliko pred Solčavo zopet malo razširi.

Že je pri vaški cerkvi solčavske zvonilo „večno luč“, ko smo mi, vrlo utrujeni in upehani dospeli tjakaj. Takoj se podamo v krmo „k Viteziču“ kjer si tudi oskrbimo prenočišče.

Človek bi mislil, da bi si v tem, od javnega prometa tako oddaljenem planinskem kotu svojim željam, postrežbi in dobremu prenočišču moral popolnoma odreči; toliko bolj ga torej veseli in iznenadi v istini izborna postrežba in dobre postelje, zaradi kojih posebno glede snažnosti solčavske gostilne niti za celjskemi ne zaostajajo. Da, že celo „Gospodarja“ smo in še drug list našli na mizi, kar nam je gospodar s tem tolmačil, da ima „tudi študenta v Celji.“

Pri čaši dobrega vina, s kojim nam je bil vrlo gospodar postregel bile so utrujenost in prestane težave kmalu pozabljene, ostali so nam samo prijetni spomini, velečastni utisi, o čemer smo se pogovarjali pozno v noč.

(Dalje prih.)

more, da so vedeli, za kaj da gre in kaj da so potrdili s svojim podpisom. Drugim je bilo le treba povedati, da je „surovo napadena“ osoba deželnega predsednika, torej osoba, zavoljo svoje uljudnosti in gmotnih zaslug v deželi jako popularna — in podpisi so bili dobljeni. Nihče jih pri tem ni mislil na politiko, in podpisavalo se je, „zavoljo drugih“, „zavoljo prijateljev“, kakor se sploh podpisavajo jednake stvari — brez posebnega pomena!

V pičem številu mož, ki so z razumom splošnje sedanje situacije podpisali rečeno okrožnico, je zopet dokaj taci, da ne morejo odobravati „tona“ v članku, ki so ga obsodili s svojimi podpisi. Tem možem je le omenjati, da se čisto lahko tudi, z ozirom na znani izrek: „Kakor je človek, taka se mu vidi pisava drugega.“ Če si mehak, vsaka ostrabeseda te bode zbodla, a zato ne hodi v politiko in ne obsojaj hitro političnih člankov! Rečeni „Slovanov“ članek je proizvod sadanjega vzbujenega mnenja mej nami, in če ste vi, gospodje, navzlic temu obsodili tisti članek zavoljo ostrosti njegovih, tedaj bi morala biti tudi vaša skrb, da se vaš estetični čud vzdigne in izrazi še z drugačno obsodbo — proti slovensko-uradni večerni prilogi, ki ves čas svojega izhajanja živi ob sami svoji podlosti! Mari ne?

Nazadnje torej na prste jedne roke lahko seštejemo podpise, s katerimi se je hotelo zaupnico dati škljevanju in katerih je puščava slovensko-uradne občine sadaj tako vesela. Privoščim jej to veselje. Privoščim pa ne Notranjcem, da bi se res kedaj o njih smelo reči za Dežmanom: „Die Innerkraner sind jedem Hocus-Pocus zugänglich.“ Stvari, kot je „Izjava“, pa jim kmalu utegnejo donesti takšno čast.

Iz Orehka 17. avgusta. [Izv. do.] Zadnje dni prinašali so slovenski listi članke, tikajoče se večinoma predstoječe volitve na Notranjskem, in po burnih razpravah nasprotujočih si strank sodeč, moral je vsakdo pričakovati burne volitve že precej pri izbiranju volilnih mož. Mnogoštevilno so se zbrali posebno volilci iz Orehka 16. t. m. v Matejni Vasi k volitvi volilnih mož za Slavinsko sosesko.

Kot zavedni narodnjaki, katerim je blagor naroda zares na srci, ne pa samo na jeziku in ki se pri vsaki priliki potegujejo za narodne pravice, napeli smo vse žile, da bi bili izvoljeni možje, ki bi po našem prepričanju volili vse časti vrednega gospoda dr. Zarnika. Reči smemo, da smo bili dobro pripravljeni in svoje zmage skoraj gotovi. A tudi naši nasprotniki neso rok križem držali; toda kljubu strastnim agitacijam in prigovarjanju od njihove strani, bi bili mi prodrli. A v zadnjem trenutku, ko je bila večina že na naši strani, in smo se zmage že veselili, stopita dva gospoda nasprotne stranke na noge, namreč oče župan g. Černač in Slavinski župnik g. Sajovic. Brž pošljeta svoje ljudi v bližnje vasi loviti ljudij po skednjih, hlevih, njivah in potih, sama pa hajdi po Matenji-Vasi po hišah in potih. Posrečilo se jma je; posebno zadnji je imel pri mlatičih veliko sreče, da je marsikateri popustil čep in šel v volilni boj. Za tak boj z velikani pa le nismo bili pripravljeni, posebno, ker naša pooblastila pred volilno komisijo (ker neso bila kolekovana) neso milosti našla. Mi smo storili svojo dolžnost. A na te ljudi, katerim je sreča naroda deveta briga, ki poznajo le lastni žep in čast, mora gledati vsak le s preziranjem in še z nekim drugim občutkom.

Gosp. Slavinskemu župniku svetujemo, naj bode malo bolj dušni pastir in oznanovalec miru in sprave, kakor se to pravemu duhovniku spodobi, ne pa strasten politični agitator, ki duhove razburja. Pozna naj kmeta ne samo pri volitvah, ampak tudi v stiskah in nadlogah, potem bo imel pri njih tisto spoštovanje in čast, ki si jo zaman skuša pridobiti s svojimi hujskajočimi agitacijami. Tudi se nam presneto čudno zdi, kako se je mogel sicer tako močno župnik tako zelo ponižati, da je pri volitvi prevzel posel občinskega sluga?

Vam pa oče župan priporočamo, da se rajši malo bolj za občinske reči brigate in ne zlorabite več svoje časti v nam nasprotno agitacijo. Skrbite rajši za blagor volilcev, kakor, da jim v zahvalo mečete polena pod noge. Če se ne poboljšate, bomo skerbili, da pri prihodnjih volitvah zapustite prestol županski, na katerega smo Vas bili posadili.

Od g. Grosmana pa pričakujemo, da ostane zvest svojemu prejšnjemu prepričanju in voli dr. Zarnika, dasi je po nasprotni stranki postal — volilni mož.

Iz ilirsko-bistriškega okraja 18. avgusta. [Izv. dop.] Najnesramniši dnevnik, kateri

krasni naš jezik na nečuvni način zlorabi, prinesel je tudi iz Jablaniške občine nekoliko podpisov znane Obrezove „izjave“. Da se bode vedelo, kaki so tam podpisani „veljavni“ možje, in da bo moči veljavo njih podpisov prav ceniti, naj povemo, da ni jedu iz imenovane občine podpisanih „Slovana“ nema, niti ga čita. Ko bi bil vsaj g. Obreza „izjavi“ dotično številko „Slovana“, priložil, pa je bil pozabil na to! In ako danes katerega izmed onih mož, kateri so čez noč „imenitni“ postali, ker je bilo njih ime tiskano v glasilu nekdanjega slovenskega Rocheforta, vprašaj, kaj in zakaj je podpisal, debelo te bo gledal in nazadnje priznal, da mu se še sanja ne o vsej stvari. So-li to „najzavednejši in najveljavnejši možje notranjski“ ali — zavedeni in na led speljani revčki, o tem je sodba lahka. Mi se poštenja teh dobrih duš ne dotičemo, kajti človek je lahko poštenjak, če tudi ne ve, kaj je politika in kako se dela, ali to trdimo, da človek, kateri stvari ne pozna, o njej soditi ne more, in s tem, da z veliko težavo svoje ime pod „izjavo“ podpiše, katere ne razume, še ne postane „veljaven“ mož. Te duševne reveže, kateri se dajo tako za nos voditi, le milujemo. Ostro pa obsojamo vse, kateri so pripomogli, da se zaupanje priproste ljudstva tako grdo zlorabi. Naj bi možje pomislili, da nam bo tega zaupanja še zelo potreba, in naj bi se ne igrali z njim tako lehkomišljeno. Čuvajmo zaupanje ljudstva kot največjo svetinjo. Ako zaupanje, katero smo dozdaj uživali pri našem ljudstvu, izgubimo, izgubljeno bo vse.

To in nič drugega je vzrok, da moramo ta nepremišljeni korak g. Obreze javno karati. Ako čute g. Obreza, njegovi somišljeniki in borilci od Šukljeja do Mihe Kalana — potrebo braniti visokorodnega gospoda Winklerja vsake neprijetne besede — bodi-si resnična ali neresnična — svobodno jim bilo, (da si bi mi želeli, da bi državni poslanec, kandidat — za deželni zbor, svak Winklerjev pandurske posle prepustil — oficijoznim pandurjem) — ali nekega ljudstva naj ne zlorabe in ne begajo brez potrebe, kajti greh je to, kateri se bo prej ali pozneje maščeval.

Velikemu županu P-nu pa prijazno svetujemo, naj „Novicam“ zopet pridno dopisuje o vremenu, letini itd., a v stvari, katerih ne razume, naj se javno ne utiče. Vsa čast Vam, g. župan, kjer jo zaslužite, ali kdor hoče na političnem polju delati, mora videti malo dlje, nego do vaše meje.

Iz Vipave 15. avgusta. [Izv. dop.] Dne 8. septembra t. l., to je na Malega Šmarjina dan, bode Vipavska Čitalnica praznovala slavnost dvajsetletnice svojega obstanka. Ta slavnost bode gotovo zanimljiva, in ker je ta dan tudi pri sv. Devici Mariji v Logu blizu Vipave jeden največjih shodov od vseh strani, se nadejamo tem mnogobrojnejšega udeleževanja. Mej drugim nam je na veliko radost tudi hrabri Ljubljanski Sokol že poročil, da se te slavnosti udeleži.

Program se bode pozneje obznanil. Pri tej slavnosti bomo imeli priliko narodnjake in prijatelje s Kranjskega in Primorskega pozdravljati; nikdo naj toraj ne ostane doma, in če mu je le mogoče, naj pride ta dan k tej za Slovence tako važni slavnosti v prekrasno Vipavsko dolino, ter reči smemo da mu ne bode žal.

Starejši ljudje, kateri so bili pred 20 leti pri otvorenji Čitalnice navzočni in so takrat navdušene govore naših prvakov in prekrasno petje Ljubljanskih in drugih pevcev slišali in prvkrat društvo Ljubljanskega Sokola videli, se tega dne še sedaj z veseljem spominjajo, in z radostjo pričakujejo 8. septembra t. l.

Iz Metlike 18. avgusta. [Izv. dop.] (Cesarjev rojstni god) zvrševalo je čitalniško društvo v okrašenih čitalničnih prostorih z vibrajočo zastavo cesarsko in narodno 17. t. m. zvečer s petjem, plesom in nagovori, katerih prvi je bil z nadušenimi živoklici sprejet. Predsednik je namreč poudarjal, kako srečen, da je vladar, katerega slave kamor pride, grmeči topovi, vesela godba in petje, koliko srečnejši pa da je še le tisti, katerega spremilja vsigdar in povsod goreča ljubezen zvesto udanih mu narodov in ta da je Franjo Josip I., presvitli naš cesar, za katerega vlade je nastopil tudi naš mali pa junaški slovenski narod svoj narodni prepoved z dobro nado in geslom: vse za dom, vero in cesarja!

Veseliče udeležilo se je mnogo odličnih Hrvatov z rodovinami in imeli smo zopet prav vesel bratinsk večer cesarjevemu rojstnemu dnevu na čast!

Iz Metlike 16. avgusta. [Izv. dop.] Pred več nego štirimi leti stavili so g. Anton Navratil in in drugovi naslednji predlog:

Slavni mestni odbor!

V nedeljo 25. t. m. popoldne spremili smo g. dra. Antona Potočnika, mestnega zdravnika tukajšnjega k večnemu počitku. Bodi mu zemljica lahka!

Mesto Metlika je tedaj svojega zdravnika izgubilo, vpraša se, kaj bo zdaj?

Mi zdolaj podpisani smo prepričani, da je vsakemu zastopu postavna dolžnost, skrbeti za zdravstvene razmere svojega kraja, kajti kaj pomaga veliko premoženje, dober zaslužek, ako zdravja ni. Znano pa je, da kjer je več ljudij skupaj, je tudi več bolnikov, in mestni bolniki zahtevajo več pazljivosti in skrbnosti zdravniške, nego kmetski, zaradi tega je vidno, zakaj imajo mesta svoje zdravnike in zakaj je tudi za Metliko potreben mestni zdravnik. Da je bil potreben tudi našim prednikom, vidi se iz tega, ker so si ga bili preskrbeli. Gotovo so imeli prav važne uzroke, najdemo jih v dotičnem zapisniku.

Gosp. Salloker je okrajni ranocelnik, ako se on po službenih opravilih ali po svojej navadi kam poda, odide tistim, ki bi ga k sebi poklicali, še ta pomoč, in bolnik in njegova rodovina so v strašnem položaji, posebno, ako nemajo sredstev, telegrafirati po zdravnika v Črnomelj, Novomesto ali Karlovec.

Naj premišljamo, kakor hočemo, nazadnje le vidimo, da bi nam prevelika varčnost le škodila in da mestu Metliki nikakor ne kaže brez mestnega zdravnika ostati, ampak odborniška previdnost in dolžnost silno zahteva z ozirom na strašne bolezni, katere znajo nastopiti vsak čas in proti katerim se že zdaj povsod previdni ljudje in zastopniki dežel in države pripravljajo, čim prej razpisati konkurz za zdravnika, doktorja medicine, ki bo tudi lahko meso ogledaval.

Dozdajnja plača mu je bila 300 gld. na leto. Ker so se pa vse plače, uradniške, učiteljske, tajniške itd. poboljšale, ne bi smelo ni mesto gledati na par sto goldinarjev za povišanje, samo da dobi mladega, praktičnega in skrbnega doktorja medicine.

Slavni mestni zastop ne sme tedaj odlašati ali se motiti dati po pojedinih, katerim je sebičnost vse in le takrat na kaj privolijo, ako je njim ali **njih sorodnikom** v prid, ampak gleda naj na splošno dobro, občo korist in vpraša naj odbornika g. Marka Pezdircarja in druge, ki so bili na umoru, katere je dr. Linhart gotove smrti rešil, in slišal bo, da mestni zdravnik je prepotrben in da se naj razpiše zanj konkurz brez odloga.

Metlika 28. januarja 1880.

Ta predlog je podpisalo do sto meščanov, človek bi bil mislil, mestni odbor se bode trudil, da izvrši splošno željo Metličanov. Ta si je pa menda mislil, da nobena naglost nič ne velja, in pustil je predlog zoreti v miznici g. izvestitelja L. G.

Prešla so leta, nastopi nova doba mestnega zastopa in žilavi g. Navratil poskrbi, da se zdravnikovo vprašanje ponovi. Ta odbor pa, ki ima veliko srca za godbo, ima pa prav majheno voljo za mestnega zdravnika, ker dovolil mu je samo 300 gld. letne plače, češ, naj pa kmetske občine še potrebno določé.

Navratil se je zdaj obrnil z vso gorečnostjo na občine okraja Metliškega.

Prva se je oglasila Radovica in jednodušno sklenila svoto za zdravnika, druga se je javila občina Semička, ta je velika, njena pomoč izdatna zato je bila vsa nada, da tudi druge občine kmalu pristopijo, celo **hrvatska** občina Vivodina (čujte!) hotela se je zavezati na prinos za Metliškega zdravnika; ali zdaj pa pride nepatrijotična tajna igra „**intriga**“ — ne daj jej Bog sreče! — in lepa nada je splavala po vodi.

Ali Navratil še ni obupal, kajti človek le obrača, Bog obrne. Pošlje kaj na svet, da ljudi opominja na dolžnosti. Zdaj na pr. leti krik in z njim strah po svetu, da na Francoskem kolera razsaja.

Metličani! Kako Vam je? Ali Vas ni strah? Zdromite se, odločno recite častitim odbornikom, da je godba zares prijetna, celo pri pogrebu, toda zdravnik je pa potreben, silno potreben. Č. gg. odborniki torej trosijo iz mestne blagajnice za prijetno stvar, **potrebno** pa puščajo v nemar!!! Občine naj se precej skličejo in svrha se je postigla!

Mislím, da bi tudi c. kr. uradnikom ne svadilo, ko bi imeli v Metliki zdravnika, c. kr. žandarmerija pa ve iz izkustva, koliko je vreden zdravnik, — zato Vam kličem z Navratilom: **na delo!**

Domače stvari.

— (Knezoškof dr. Misia) pride še le v oktobru v Ljubljano, kajti konzistorij, v katerem bode kanonizovan, snide se stoprav začetkom oktobra v Rimu.

— (Dež. predsednik baron Winkler) odpeljal se je sinoč na Dunaj, kjer ostane nekoliko dnij.

— (O shodu volilnih mož) v Postojni poizvedeli smo še nekatere podrobnosti: Volilnih mož ni bilo 60, ampak 28, izmed teh jih je 8 glasovalo za Zarnika, 11 za Obrezo, 9 se jih je glasovanja zdržalo. Vse zborovanje in glasovanje trajalo je le katic pet minut, glasovi se niti šteli neso, ampak dr. Štrbenec je rekel: Ogromna večina! in konec je bil. Nasprotstvo proti kandidaturi Obreze bilo je jako ostro. Opazilo se je tudi, da je bil nekaterim narodnjakom zabranjen uhod, ker neso volilni možje, par gospodov duhovnov pa je imelo svoboden ustop, akoravno tudi neso volilni možje. O agitacijskih sredstvih bomo še govorili.

— (Deželni šolski nadzornik gospod Pirkner) je tako nevarno obolel, da se dvomi, da bi kmalu ozdravil.

— (Umrli) je včeraj g. Jarnej Pevec, c. kr. poštar in posestnik v Dolu. Lahka mu zemljica!

— (C. kr. osrednja komisija) za umetelnost in zgodovinske spomenike imenovala je gg.: Eduarda viteza Strahla, c. kr. deželne sodnije svetnika in graščaka v Stari Loki, Antona Koblarja, kaplana v Mengši in Antona Gvajca, tatarskega mojstra v Ljubljani — svojimi dopisniki.

— (Deputacijalesnih trgovcev), obstoječa iz gg. Frana Hrena, svetnika trgovske zbornice kranjske, g. A. Wallanda iz Konjic in g. Kramarja pod vodstvom gozdnega nadzornika K. Ferchera bila je 14. t. m. pri komercialnem ravatelji južne železnice g. Packenyji, kateremu je izročila spomenico, da bi se odpravila refakcija in uvel primeren najnižji tarif na Ogersko, Hrvatsko, Trst, Dunaj in po predarelskeje železnici. Pri tej konferenci razgovarjalo se je tudi glede Trsta in Reke. Obširneje o tem poročalo se bode pri splošnem shodu lesnih trgovcev, ki bode v ponedeljek 8. septembra t. l. ob 9. uri popoldne v Mariboru v hotelu „Stadt Wien“, v salonu na vrtu. Želeti bi bilo, da se tega shoda udeleži veliko naših ljudij, kajti trgovina z lesom je pri nas velevažna, važna tudi vozina in novi tarifi.

— (Čebelni somenj) na Igu v 15. dan t. m. bil je živahen. Pripeljalo se je na stotine panjev. Par panjev plačeval se je od 3 gld. 50 kr. do 5 gld. 25 kr. Kupcev ni manjkalo, sešeno iz Ljubljane bilo jih je veliko, vender zaradi deževja ni bilo posebne kupčije, dasi je bilo blago boljše in ceneje, nego na pravem somnji na sv. Lovrenca dan.

— (Kmetijska tombola.) Vsled privoljenja visocega c. kr. finančnega ministerstva, priredi kmetijska podružnica Vipavska na malega Šmarja dan ali 8. septembra t. l. veliko kmetijsko tombolo sledečih dobitkov: Amba: garnitura sadjarskega orodja, vrednost 6 gold.; 1. terna: grozdni mlin, vreden 15 gld.; 2. terna: Faulerjeva pompa za gnojnico, vredna 20 gld.; kvaterna: železni stroj za tursico robljati, vreden 25 gld.; činkvina: stroj za rezanico delati, vrednost 30 gld.; tombola: železni plug za globoko oranje, vrednost 55 gld. Kartela stala bode 20 kr.

— (Književni oglas.) Znani hrvatski pesnik J. Sundečić izgubil je koncem prošlega in začetkom tega leta v tečajih samih 40 dni svoja dva sina: Velimira, telegrafista na Cetinji, 33 let, in Pera, medicina v Moskvi, 21 let imejočega. Za časa bolezni in smrti svojih teh otrok je prežalostni oče, da bi si nekoliko potolažil svoje raztuženo srce, napisal nad 50 prekrasnih pesnij. Te pesni je sedaj zbral Sundečić, a dodal je k temu nekoliko boljih pesnij svojega pokojnega Pera, ki je bil človek izredno duhovit. Knjiga bode imela nadpis: „Odísaji roditeljskog srca, pjesme J. Sundečića, — i Srce iljubav, pjesme J. Pera Jovova Sundečića“, a obsegala bode na najmenj 20 tiskanih polah 1. Kratki predgovor; 2. Črte iz života mojijeh pokojnijeh sinova Velimira i Pera; 3. „Odísaji roditeljskog srca“ (52 pesni); 4. „Srce

i ljubav" (okolu 100 pesni); 5. Posvetno pismo in nekaj „mjesto predgovora“ k predrečenim pesnim; 6. Dodatek: pesniji in člankov povodom smrti P. J. Sundečiča napisanih in 7. Primjetbe. — Prihodek od te knjige je blagi oče nam-nil za skromen spomenik nad grobom svojih dragih sinov, in zlasti za tega delj se je v Kotoru sestavil odbor, da očetu pomore pri zbiranju predplačnikov in naročnikov, in z ozirom na velike zasluge Sundečičeve na polji hrvatske književnosti in slovanske vzajemnosti naprošene so vse slovanske novine, da rečeno podjetje priporočajo, mu podpornikov pridobivajo. „Slovenski Narod“ se radostno odziva tej želji. Sundečič že 36 let neumorno deluje za knjigo hrvaško in znan je kot stalen in neupogljiv učitelj sloge in vzajemnosti mej Slovani vsemi, a osobito mej Srbi in Hrvati. Da torej storimo svojo dolžnost v lice odličnemu patrijotu in pesniku bratskega nam naroda, priporočamo najtopleje našim rojakom ta oglas in podjedno dajemo priliko, oglašati se pri nas, komur ne bi kazalo s svojimi predplačninami in naročili obračati se naravnost do „Gospodina Nika Stefanovića u Kotoru“, ki take stvari vsprejema. Lepa knjiga bode stala samo 1 gld., krasno vezana pa 1 gld. 80 nov. Tiskati se jo prične, kadar se nabere dovolj predplačnikov in naročnikov, a tiskana bode s cirilico, nekoliko tudi z latinico.

— (Razpisano) je mesto deželne sodnije svetnika pri c. kr. okrožnej sodnji v Rudolfovem. Prošnje do 1. septembra t. l. — Dalje je razpisano mesto okrajnega komisarja, eventuelno mesto vladnega koncipista za Kranjsko. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 19. avgusta. Volilcev 241, dr. Radaj 143, Goedel 142, Schmiderer 98, Candolini 95 glasov.

Ptuj 19. avgusta. Naše mesto bilo na vse zgodaj obkoljeno z nemčurskimi agitatorji. Na naše volilce vrgli se kot obsedeni. Hoteli so denar trositi. Vzlic tej grdeji agitaciji Raič izvoljen s 125 glasi, nemčurski kandidat Šosterič dobil le 23 glasov. Disciplina na naši strani vzorna. Živeli vrli volilci! Živio poslanec Raič!

Celje 19. avgusta. Izvoljena Mihael Vošnjak in dr. Dominkuš z 248 proti 26 glasom.

Brežice 19. avgusta. Narodna zmaga sijajna. Slovenski kandidat Jerman 93 glasov, nasprotnik Žnidaršič le 22.

Dunaj 19. avgusta. „Wiener-Zeitung“ objavlja državno pogodbo z Rusijo, s katero se uvede neposredno občevarje mej sodišči.

Potsdam 19. avgusta. Pri včerajšnjem gala-dineru v Babelsbergu napil je cesar na avstrijskega cesarja. Godba zasvirala je avstrijsko himno.

Č. g. udeležencem gledališkega vlaka v zlato Prago.

Zvedevši, da bode česko gledališče v Pragi zaradi nujnih poprav zaprto do srede prihodnjega meseca, prosili smo upravništvo českega gledališča, naj bi vendar one dni, katere smo določili našemu obisku v Pragi, gledališče ne bilo zaprto. Ker se naši želji ni moglo ustreči, sklenili smo, odložiti vožnjo do prihodnjega leta. — Z istinskim veseljem, ki ga je imelo občinstvo do domoljubnega našega podjetja, konstatujemo, da se je oglasilo zadostno število udeležencev in se jih še oglašajo, in iskreno obžalujemo, da svoje domoljubne nakane nismo mogli izvesti. Ob enem naznanjamo, da poslani nam denar č. g. udeležencem z današnjim dnevom vračamo. Bog daj, ker so vse naše priprave gotove, da bi se naše potovanje v zlato mater Prago prihodnje leto, ko bomo to potovanje mogli morebiti še spojiti s tisočletnico slovanskih apostolov, svetih bratov Cirila in Metoda, izvršilo še veličastnejše.

V Ljubljani, dne 18. avgusta 1884.

V imenu odbora:

Ivan Murnik,
predsednik.

Anton Trstenjak,
tajnik.

Razne vesti.

* (22.000 vojaških begunov vsako leto.) Žalostna, a zanimiva je resnica, da se v Avstriji povprečno 22000 mladeničev vsako leto vo-

jaške službi izogne in umakne. Od tega ogromnega števila begunov pripada največje število na kronovini Galicijo in Bukovino. Mej b-guni je 80% židov in le 20% drugih veroizpovedanj. Slabo urejene in pisane matice (krstnih bukev židje nemajo), onemogočajo vojaškim oblastnikom natančen pregled in vsako preiskavo vojaške službi podvrženih židov, kateri se vsled znanega in prirojenega strahu pred vojaščino, kar pravilno in redno izogibljuje vojaškemu stanu. — Modro in koristno, pa tudi pravično bi bilo, ko bi vojaške oblasti tako protizakonito židovsko početje takoj ustavile in pri občnej dolžnosti vojaške službe tudi žida s silo primorale, da bi nosil vojaško suknjo belo in sabljico pripasano.

* (Dobrota sirota.) Pri zadnji „regati“ na reki Themi je gledala izredno lepa gospica Londonske aristokracije baronovka Milton s svojim ženinom kratkočasno in zabavno igro brzoveslajotih čolnčev. Kar se nevesta zvrne in prekopicne s krova na parniku v deroče valove. Po bliskovito hitro skoči mlad častnik za njo in jo srečno vso prestrašeno in primočeno prinese na suho. Nehvaležen ženin ne da bi se rešitelju za rešeno krasno nevesto spodobno zahvalil, še iz ljubosumnosti k dvoboju pozove častnika zato, ker si je ta drznil mlado gospico iz vode jo neseč „v naročje vzeti“.

Poslano.

V „Slovenskem Narodu“ št. 186 z dne 13. t. m. se iz Šent Vida pri Zatičini poroča, da je neki agent zavarovalne banke A. na vse pretege usiljeval ljudem slovenski „Wochenblatt“ in „Ljudski Glas“.

Ozira se na okoliščino, da je jeden mojih agentov v tekočem meseci okoli Zatičine posloval, slutim, da je moj agent Rail se s spečevanjem omenjenih listov trudil.

Ako je tako, kakor jaz slutim, bodi vsakateremu v pojasnilo, da to postopanje ni bilo v nobenem sporazumljenju z menoj, kot glavnim zastopnikom banke, in da sem ob enem vsem svojim potovalnim uradnikom strogo prepovedal, delati propagando bodi si za ta ali oni list.

Vsekakor mi je pa žal, da se je ravno jeden mojih agentov potezal za list, katerega delovanje se nikakor ne strinja z mojimi načeli.

Josip Prosenc,

glavni zastopnik „AZIENDE“.

Javne dražbe.

20. avgusta: 3. eks. drž. pos. Antona Facije iz Jakobovice, 5160 gld., v Logateci. 1. eks. drž. pos. Janeza Petkovška iz Medvedega berda, v Logateci. 1. eks. drž. pos. Matije Ambrožiča iz Planine, 2850 gld., v Logateci. 1. eks. drž. pos. Antona Kunca z Unca, 9739 gld., v Logateci. 1. eks. drž. pos. Agate Martinčič z Jezera, 782 gld., v Logateci. 1. eks. drž. pos. Janeza Nagodeta iz Hotederšice, 3170 gld., v Logateci. 1. eks. drž. pos. Janeza Lekana iz Rovt, 4790 gld., v Logateci.

21. avgusta: 3. eks. drž. pos. Marije Logar iz Gorenje vasi, 7223 gld., v Logateci. 2. eks. drž. pos. Reze Piškur iz Radohe vasi, 134 gld. 60 kr., v Zatičini.

22. avgusta: 1. eks. drž. pos. Andreja Netka in Franciške Slemič iz U-tja, 350 gld., v V. pavi. 1. eks. drž. pos. Neže Krže iz Blatnika, 1000 gld., v Črnomlju. 3. eks. drž. velepos. Velika vas 35.607 gld. 40 kr. pri dež. sodniji v Ljubljani. 1. eks. drž. pos. Mihe Selarja iz Dola, 417 gld., v Črnomlju. 1. eks. drž. pos. Blaža Vičiča iz Soz, 850 gld. v Ill. Bistrici. 1. eks. drž. pos. Janeza Marna iz Gorenje vasi pri Ratačah, 3100 gld., v Loki. Eks. drž. pos. Jakoba Pavlešica z Brezja, v Črnomlju. 2. eks. drž. pos. Jakoba Pivca iz Račice, 1553 gld., v Litiji.

Tujci:

dne 18. avgusta.

Pri **Sionu**: Dekerl z Dunaja. — Komar iz Trsta. — Skerbine iz Kamnika.

Pri **Maltici**: Bertrand, Vallon s Francoskega. — Gerber z Dunaja. — Krajina iz Grada. — pl. Ciotta iz Reke. — Strecker z Dunaja. — Beca iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Poniž iz Kopra. — Auer, Mežik z Gorenjskega.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	739-77 mm.	+11-0° C	sl. vzh.	megla	
	2. pop.	737-78 mm.	+21-6° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	737-52 mm.	+15-1° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura +15-9°, za 3-0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	90 kr.
Srebrna renta	81	75
Zlata renta	103	70
5% marčna renta	96	10
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	309	40
London	121	70
Srebro	—	—
Napoli	9	65 1/2
C. kr. cekini	5	75
Nemške marke	59	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	70
Ogrska zlata renta 6%	122	15
„ „ papirna renta 5%	92	35
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	89	15
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	180
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	—

Pri suhem vremenu trgana (ne tresena)

jabolka, hruške, slive, debele češplje, breskve, dalje finejše vrste fižol, mlad grah, sladko korenje, rajska jabelka, česen (porre), glive, šampinjane

kupuje vsak čas in v vsakej množini po primernej ceni in prosi pismene ponudbe (508—3)

Die Central-Station

für Obst- und Gemüse-Verwaltung in Graz.

Prodaja hiše.

V Kamniku pri Ljubljani, v predmestju Šutna št. 35, na lepem kraju stoječa, pred petimi leti popravljena hiša, v najboljšem stanju, v jedno nadstropje, dobro zidana, pripravna za vsako podjetje, proda se s prizidanim poslopjem za stanovanj, dvoriščem in vrtom za zelenjavo, radi že štiriletnje v bodoče pa stalne odsotnosti poselnika, po skrajno nizke ceni 3100 gld., od katerih polovica ostane lahko na hiši, da se le obresti odrajtujejo. S hišo je združeno uživanje meščanskega premoženja d. pr. mesta Kamnik. V prvem nadstropju so tri sobe, hram in kuhinja, v pritličju jedna velika soba, hram in kuhinja s tremi divančami; pod hišo je klet.

Kaj več pove lastnik Fran Prešern v Radovljici. (512—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra. „Germania“, 4200 — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Fischer & Comperz, generalna agenta, v Reki. (480—13)

Velika partija 1 (788—55) ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljatelj marke za 10 kr.

Kupujte s firmo
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Lampijoni, zračni balončki in ognjemeti.

Svetilnice za nošnjo na palicah po 6, 8, 10, 12, 18 in 22 kr. — Balonske svetilnice po 10, 12, 15, 18, 23, 28 in 45 kr. — Palice za lampijone po 2 gld. 100 kosov. — Sveče za lampijone po gld. 2.50 in 3.— za 100 kosov. — Zračni balončki po 40, 65 kr. in gld. 1.—, 1.20, 1.75, 2.25 in 3.—. Ognjemeti po originalnih fabriških cenah. — V izberah po gld. 5.—, 10.—, 20.—, 25.—, 50.— in 100.—. Pošilja se samo z vlakom za prevožno užigalnih stvari, zato se prosi naročiti ob pravem času. — Transparentni emblemi za telovadna, pevka in ognjegasna društva. Velikost 58x66 cm., po 50 kr., naj-finejše 75 kr. — Transparentne slike cesarske rodovine po 45 kr. in gld. 1.—. — Darilne dekoracije za strelna društva po 8—50 kr. — Cenilniki zastoj in franko. — Društva in prekupei dobé primeren rabat.

EDUARD WITTE, Wien, VI., Magdalenenstrasse 16.

Poleg gledališča a. d. Wien.

Izhaja samo malo časa, zato se prosi izrezati.

(463—5)